

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 53. szám
1990. március 3., szombat

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 5,30 forint

Halottak napi puccskísérlet

Döbbenet a Parlamentben — Raffay főztje: Kiskirályok kondérban — A hajléktalanok eszik a lapot

Szakmánk egyik, rongyosra használt fordulója, hogy valami bombaként hatott. Többnyire egy váratlan, vagy annak mondott hír. Tegnap a miniszterelnöktől megtudtuk, hogy tavaly november 2-án kis híján puccsot hajtottak végre bizonyos megyei MSZMP-vezetők, csehszlovák és román katonai segítséggel. E bejelentés bombaként robbant. Örvendjünk, hogy csak most, és csak hír formájában...

Másik hír a Parlament épületéből: Raffay Ernő, a Czinégyben kiküldött parlamenti bizottság vezetője nyilvánosan adott hangot azon meggyőződésének, hogy az egykori honvédelmi miniszternél nagyobb kártevők húzódnak meg a háttérben, s Czinégy Lajost, irritáló ügyeivel együtt, a figyelem elterelése végett taszították a reflektorok fókuszába. A homály tehát bizonytalan méretű és félelmetes.

Röviden: öngyilkos lett a Ceausescu elítélő hadbíró, a Legfőbb ügyészség szerint a Fejér megyei munkásörzség felszámolásakor törvénytelenység nem történt; ma délelőtt 10.35-től a Kossuth adón a nagyváradi volt párházról jelentkezik a Rádiókabaré.

Dlusztus Imre

A képviselők hazamentek

Ar Országgyűlés pénteki munkanapjának kezdetén tudomásul vette, hogy Talóssy Frigyes írásban is benyújtotta előző nap bejelentett lemondását képviselői mandátumáról.

A plénum ezt követően Sztrápák Ferenc (Bács-Kiskun m., 5. vk.) önálló indítványát tűzte napirendre a nyugdíjak, a családi pótlék, a gyermekgondozási segély, a gyermekgondozási díj összegének további emelésére. Békési László pénzügyminiszter válaszában hangsúlyozta: nincsenek meg a feltételek a felvetés megvalósítására. A képviselő fenntartotta indítványát. Az ügyben a kormány és az illetékes bizottságok tanácskozássra vonultak vissza.

Ezután Debreczeni József (Bács-Kiskun m., 3. vk.) terjesztett elő határozati javaslatot a Szovjetunióba jóvátételi munkára elhurcolt, valamint a szovjet bíróságok által elítélt és időközben büncselekmény hiányában rehabilitált magyar állampolgárok sérelmeinek orvoslására. A Parlament — a jogi bizottság javaslatára — úgy döntött, hogy az indítványt március 14-i ülészákan tűzi napirendre.

Ezt követően az Ország-

gyűlés határozatot hozott a pornográfia és szennyirodalom nyilvános terjesztésének tilalmáról.

A Parlament módosította a költségvetési törvényt, Pregun Istvánnak (Szabolcs-Szatmár-Bereg m., 1. vk.) az egyházi iskolák állami támogatására vonatkozó interpellációjának megfelelően. A törvényjavaslat elfogadása előtt Békési László indokolta azt.

Elfogadta az Országgyűlés a jogi bizottság jelentését, Füllő Pálnak és Nagyiványi Andrásnak a lakcímbizonyítvánnyal kapcsolatos interpellációjáról. Ugyancsak elfogadták a mezőgazdasági bizottság jelentését (Kovács András (Heves m., 10. vk.) interpellációjáról, amely a hazai cukorrépa jugoszláviai feldolgozásával foglalkozott.

A Bokor Imre Kiskirályok kondérban című könyvében leírt jelentősebb tények — valóság tartalmának vizsgálatáról szóló honvédelmi vizsgálóbizottsági jelentést Raffay Ernő, a bizottság elnöke ismertette a plénummal. Mint ismeretes, a témával kapcsolatban Kiskirály Ferenc (Jász-Nagykun-Szolnok m., 5. vk.) képviselő nyújtott be interpellációt

az Országgyűlés október 30-i ülésére.

Raffay Ernő elmondotta: a vizsgálat a könyv valóságtartalmának feltárására és az akkori kormány felelősségének meghatározására irányult. Természetesen, a szerző minden állításának hitelességét nem állt módjában a testületnek kivizsgálni, ezért csak a legfontosabb kérdésekre keresett választ. Arra a következtetésre jutott: Bokor Imre nagyvonalúsággal bánt bizonyos tények időbeni elrendezésével, és ezeknek a valós tényeknek más időrendbe való állításával esetleg más következtetésekre juthatott, és juttathatta az olvasót. A könyv legfőbb érdeme, hogy egy jelenségszereplőre irányította a figyelmet Czinégy Lajos volt honvédelmi miniszter tevékenységén keresztül a hadsereg és a pártállam kapcsolatára, a vezetés mechanizmusára, ebből következően a felületes jelenségekben túlmutató, sokkal mélyebb anomáliákra.

A bizottság elnöke hangsúlyozta: a vizsgálatok során tapasztalatokat szerezhetek arról, hogy az elmúlt évtizedekben valóban kialakult az úgynevezett „érinthetetlenek” csoportja. Kiderült, hogy egy bizonyos pozicionális szint felett az arra hivatott hatóságok nem gyűjthettek adatokat az érintett személyekről, s így a bizottság is hiába próbált ilyen jellegű tényeket összegyűjteni.

A bizottság úgy döntött, hogy javasolja: a miniszterelnök adjon utasítást a pénzügyminiszternek a Czinégy család tagjai vagyoni helyzetének kivizsgálására. Szorgalmazza továbbá, hogy az APEH az összes nyugállományú és aktív honvédtábornoktól szerezzen be vagyonynyilatkozatot. A bizottság felhívja a Honvédelmi Minisztérium és a honvédség figyelmét arra, hogy a sorkatonák magáncélú építkezéseken történő foglalkoztatását szüntessék meg.

Végezetül a Kádár-korszak kormányzatainak poli-

tikai felelősségéről szólva leszögezte: ezek a kormányok a Honvédelmi Minisztérium irányításával és ellenőrzésével kapcsolatos alkotmányos kötelezettségüket nem teljesítették, s ezért kormányzati felelősség terheli őket mindazokért a visszaélésekért és immorális állapotokért, amelyek a hadsereg egyes vezetőinek körében kialakulhattak.

Kárpáti Ferenc honvédelmi miniszter Raffay Ernő elhangzott szavaira reagálva arra emlékeztette a törvényhozást, hogy röviddel Bokor Imre könyvének megjelenése után maga kérte a Parlamentet egy vizsgálóbizottság felállítására, hiszen a könyvben leírtak nemcsak a közvéleményt, de a honvédségben szolgálatot teljesítőket is felkavarta. Egyetértett a bizottságnak azzal az értékelésével, miszerint Bokor Imre könyvének legfőbb érdeme, hogy egy korábbi időszak társadalmi, kormányzati visszasságaira irányította a figyelmet. A hadsereget már hosszabb ideje az a törekvés vezérli, hogy tevékenységét a társadalom széles nyilvánossága mellett végezze, s ezzel is tudatosítsa, hogy a honvédség a nemzet integráns része. Kárpáti Ferenc — ismét csak Raffay Ernő szavaira válaszolva — leszögezte: a honvédség mai formájában alkalmas a nép, az ország szuverenitásának védelmére, feladatainak teljesítéséhez megfelelően képzett káderekkel rendelkezik; a hadseregben törvényes rend, fegyelem és szervezettség van.

A Parlament elfogadta a Kiskirályok kondérban című könyv valóságtartalmának vizsgálatáról szóló országgyűlési határozattervezetet. Ugyancsak elfogadta a honvédelmi bizottság jelentését Kiskirály Ferenc képviselő idevágó interpellációja tárgyában.

Ezután interpellációk következtek.

Az Országgyűlés határozatképesség miatt idő előtt befejezte munkáját.

Kilakoltatják a színészeket?

Lapzártakor tudtuk meg, hogy tegnap délután táviratot kézbesítettek a Szegedi Független Színpad tagjainak. Azoknak a színészeknek, akik Ruszt Józsefet választották rendezőjüknek, főbontották színházi szerződésüket, és azóta a főnti néven előadást tartanak Szeged és a környék középiskolaiban. Györkei Sándor, a színház gazdasági igazgatója a táviratban azt közölte velük, hogy a színház szolgálati lakásait bérleti viszonyát március hatodikával felfüggesztette. Az érintettek közül mindössze hárman tartózkodtak Szegeden, vagyis lehetetlen kedvre elköltöznük. Ugy látszik, számítottak erre a színházban, mert a táviratban azt is közölték, hogy amennyiben nem adják le a kulcsokat, 6-án hivatalos bizottság jelenlétében felnyitják a lakásokat, a tárgyakat leltározás után zárható helyre szállítják. A csoport egyébként a hét elején kérelmet juttatott el Müller Józsefné tanácselnökhelyetteshez: március végéig, amíg lekötött előadások vannak a városban, engedélyezzék, hogy a bérházakban maradjanak. Választ péntekig nem kaptak. S. E.

Ha kibuggyan a sűreje

ÚSZNI FOG ITT MINDEN

Meglehetősen régóta húzódik — lapunk is többször hírt adott már róla — a baktói csatorna ügye. A közel-múltban újra felröppent a hír, mégsem építik meg. A közművet három éve tervezik, az előkészületekbe eddig másfél millió forintot fektettek. Kárba veszne mindez?

Mára, sakknnyelven szólva, a mély fekvésű terület patthelyzet alakult ki csatorna-ügyben. A szándéka háromszor annyiba nyilatkozatok szerint a lakosságnak csak 51 százaléka támogatja a közmű megépítését. A jogszabályok alapján ez is elegendő volna a munka elkezdéséhez, de a gyakorlatban ilyen esetben még túl sok a reklamáció. (Az ellenzők ingatlanjára egyszerűen rátábornak a költségeket, így könnyen elszabadulnak az indulatok.) Körülbelül 75 százalékos egyetértés kell a békés beruházáshoz.

A csatornázás 420 baktói ingatlant érint, plusz Fodortelep egy részét. Ma 37 millió forintos költséggel mellett ez természetesen hétről hétre növekszik — s ebből 17-et támogatásként ad a tanács. Telkenként 50 ezer forint körüli költséget tíz év alatt, havi 400 forintos részletben kell majd visszafizetni.

Újszegeden, a Szöri, a Csalogány és a Tüzköz utcában már kipróbált — s a kezdeti nehézségek után „beállt” — Prescan elvezetésű, nyomott szennyvíz-rendszer terveztek Baktó-

ra. Ervek, pro—kontra, egyaránt elhangzanak az ügyben. I. Sz. az építés mellett voksol.

— Elengedhetetlenül szükséges van már Baktónak csatornára, nagyobb esők után a mélyebben fekvő részeket elönti a víz.

— Olyan kiadások elég régen voltak...

— ... pont ez a baj, elcsúsznak az itteniek. Igazából a hetedik, nyolcadik száraz évben járunk

(Folytatás a 2. oldalon.)

Kétszáz meg egy kopogtatás

Az alföldi kisváros tanítónője az átvirrasztott éjszakát követő hajnalon megfogta a fürdőszobából éppen kicsuszogó férje kezét, a fényben úszó nappali asztalához vezette, leültette, s elmondta neki, hogy indulni akar a választásokon.

A férfi kortyolt a gözölgő reggeli kávéból, s tudta, feleségének nincs már esélye a 750 cédula megszerzéséhez: elkésett vele. De bölintött, jól van, próbálja csak ki. Négy nagy fia volt az asszonynak, mindahányan le akarták beszélni anyjukat a hirtelen fogant tervről. A jobb oldali szomszéd gúnyosan mosolygott attól kezdve, a bal oldali kartársa volt, segített neki, amiben csak tudott. Amikor a tanítónő fényképe, s meglehetősen általános és szeretteteljesen naiv programja megjelent a helyi újságban, valamelyest nőtt a naponta megszerzett cédulák száma. Kicsi gyermekek, s meglelt férfiak — egykori tanítványok — jöttek, s kopogtat-

Már csak két nap volt hátra a határidőig

Babrálgatta a tanítónő a konyhaasztalra kiszórt cédulákat, nem kellett megszámolni, kicsi kupacok, kétszáz, vagy annyi sem. Férje levett a polcra egy könyvet, s úgy tett, mintha olvasna, pedig a gyanús gyorsasággal pergő lapok mögül felesége rezzenéstelen, szórakozott arcát figyelte.

Ekkor valaki halkan megkopogtatta az ajtót.

Takács bácsi volt, a 72 éves nyugdíjas gazdálkodó, ki ennyi évesen lett életében először egy párt aktív tagja. Szemközt lákott.

— A cédulát hoztam — morogta az öreg.

— Nekem? — képedt el a tanítónő. — Van magának pártja. Takács bácsi! Én pedig független vagyok...

— Azok úgys bejutnak, de maga szimpatikus lenne nekem.

— Maga se segít már rajtam — homályosult el az asszony szeme.

— Tudom én azt jól, azért csak tartsa meg — s letette a cédulát az öregember az asztal sarkára.

Ez volt az utolsó szelvény, amit az asszony kapott. A határidő napján megszámolta őket, pontosan kétszázegy gyűlt össze, a Takács bácsiéval. Kevés? Bizonyára. Az asszony mégis úgy érezte, hogy épp elég.

Dal

